

РЕШЕНИЕ

№ 16947

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ГЕРГАНА Н. ВЛАДИМИРОВА**
като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20211110144749 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба с вх.№ 34267/29.07.2021 година от А. М. Я., (бивша фамилия М), ЕГН *****, чрез П. Т., вписан в АК - Пловдив, със съдебен адрес - гр.С“ против „К“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: град София, район ЛюлинП Бизнес център Л.

Твърди се, че ищцата не дължи на ответника сумата в размер на 1035.14 лв., от които 365.10 лв.- главница, 163.90 лв. - договорна лихва за периода 11.11.2011 г. до 23.03.2012 г., 156.14 лв. - законна лихва върху главницата, както и 359 лв. - разноски. Твърди, че за въпросните суми е образувано изпълнително дело № 768 по описа за 2019 г. на ЧСИ К с район на действие Окръжен съд-гр. Пловдив, за принудително изпълнение, което е образувано въз основа на изпълнителен лист от 07.05.2013 г. издаден по гр. д. № 643/2013 г. по описа на РС-гр.

Твърди се, че преди образуването на горепосоченото дело въз основа на същия изпълнителен лист било образувано изпълнително дело № 1031 по описа за 2013 г. на ЧСИ Д с район на действие ОС-гр. Стара Загора. Твърди, че посоченото дело било образувано по молба на вискателя „Б“, но впоследствие на 10.6.16 г. като вискател по делото бил конституиран ответникът по настоящия иск, а именно „К“ ЕАД-в качество на цесионер по отношение на вземА.ята на първоначалния вискател.

Посочва се, че към момента на подаването на исковата молба изпълнителното производство по изпълнително дело № 768 по описа за 2019 г. на ЧСИ К е още висящо. Твърди, че не дължи претендиА.те от „К“ ЕАД суми, тъй като същите са погасени по давност.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че А. М. Я., (бивша фамилия М), ЕГН ***** не дължи на „К“ ЕАД, ЕИК, седалище и адрес на управление: гр. София; Л., в качеството на частен правоприменник на първоначалния вискател „Б“, следните суми: 1.356.10 лв.-главница; 163.90 лв. - договорна лихва за периода 11.11.2011 г. до 23.03.2012 г.; 156 .14 лв. - законна лихва върху главницата; 359 лв. - разноски поради изтекла погасителна давност.

В депозирА.я в срока по чл. 131 от ГПК отговор на исковата молба, ответникът оспорва иска като неоснователен. Посочва, че по молба на „Б“ ЕАД на 11.09.2013 г. е образувано изп. дело № 1031/2013 г. по описа на ЧСИ Д с рег. № 8 към КЧСИ и е приведен в изпълнение процесният Изпълнителен лист от 07.05.2013 г. Твърди, че по време на образуването на 11.09.2013 г. изпълнително производство по изпълнително дело № 1031/2013 г. са били предприети изпълнителни действия, всяко от които прекъсващо погасителната давност.

Ответникът твърди, че погасителната давност е била прекъсната с молбата за образуване на изпълнителното дело на 11.09.2013 г., с която са били възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ на ЧСИ Д. Посочва, че на 08.10.2013 г. са били изпратени заповрни съобщения до множество банки, а на 15.10.2013 г. до НАЧАЛНИКА НА СЕКТОР ПП КАТ ПРИ ОД НА МВР, а на 27.11.2015 г. по делото е било изпратено заповрно съобщение до работодателя „.....“ ООД. На 10.06.2016 г. е последвало и депозирането на молба за конституиране на нов взыскател от „К“ ЕАД, което действие отново прекъсвало течащата относно вземането погасителна давност. На 13.07.2017 г. взыскателят е депозирал молба за извършване на справка за имущество на името на длъжника. Посочва, че след като изпълнително дело № 1031/2013 г. е било прекратено, взыскателят е изтеглил процесния изпълнителен лист и на 11.04.2019 г. е депозирана молба за образуване на ново изпълнително производство, като е образувано изп. дело № 768/2019 г. по описа на ЧСИ К, рег. № 8, с което за пореден път била прекъсната погасителната давност относно вземането, тъй като на съдебния изпълнител са възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ и било направено искане за предприемане на конкретни изпълнителни действия, включително насрочване на опис на движими вещи.

Ответникът сочи, че на 20.05.2019 г. е изпратено заповрно съобщение до Р ЕАД, а следствие на наложения заповр, на 27.05.2019 г. е постъпила удържана сума от банковата сметка на ищцата в размер на 15,26 лв., което прекъснало погасителния давностен срок. Твърди, че на 27.04.2021 г. по делото е бил насрочен опис на движими вещи, собственост на длъжника, като е била изпратена призовка за принудително изпълнение до ищцата, което отново е прекъснало погасителната давност. Твърди, че от образуване на изпълнително дело № 1031/2013 г. по описа на ЧСИ Д на 11.09.2013 г. до 26.06.2015 г. намира приложение ППВС № 3/18.11.1980 г и погасителна давност не тече, независимо дали има или няма извършени изпълнителни действия. Началния момент от който започнала да тече погасителна давност била датата 26.06.2015 г. - постановяване на ТР № 2/26.06.2015 г., поради което, датата, на която вземането се погасявало по давност би била 26.06.2020 г.,но посочва, че в периода след 26.06.2015 г. имало извършени изпълнителни действия по изпълнително дело № 1031/2013 г. и изп. Дело № 768/2019 г., които прекъсват погасителния давностен срок. Соци, че на дата 22.04.2016 г. между „Б“ ЕАД, в качеството му на Цедент и „К“ ЕАД, ЕИК, в качеството му на Цесионер, е бил сключен договор за цесия, по силата на който „Б“ ЕАД е прехвърлило вземА.ята си по сключения с А. М. М Договор за кредит № CASH-04563816 на „К“ ЕАД. Твърди, че с пълномощно, предишният кредитор Б" (цедентът) е упълномощил „К“ ЕАД, ЕИК, да уведоми от негово име. Твърди се, че предвид това и съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД, „Б“ ЕАД, чрез пълномощника си „К“ ЕАД, е изпратил Уведомление за извършеното прехвърляне на вземА.я до длъжника А. М. М на посочения от длъжника адрес, а именно: гр., ул.“Ц“ № 30, ет. 3, ап. 12, но изпратеното уведомление не било получено от А. М. М и се е върнало с отбелязване „непотърсен“, което е удостоверено с обратна разписка, надлежно оформена от служител на национален пощенски оператор „.....“ ООД, като копие от същата била приложена към настоящия отговор.

Ответникът иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли в цялост като неоснователен и недоказан депозирА.я от А. М. Я. иск по гр.д. 44749/2021 г. по описа на Софийски районен съд, като се претендират разноски.

В съдебно заседА.е – ищцата, редовно призована не се е явила, както и не се е явил неин процесуален представител. Постъпило е писмено становище, с което се поддържа заявения иск и се оспорват възраженията заявени с отговора на исковата молба.

Ответното дружество, редовно призовано не се е представлявало в съдебно заседА.е и не е изпратило представител.

В хода на съдебното дирене са събрА. писмени доказателства, въз основа на чийто анализ и по смисъла на чл.12 от ГПК, съдът е мотивиран да стори следните **фактически констатации:**

Доказва се, че срещу ищцата по молба на „Б“ ЕАД НА 11.9.2013 година е било образувано изпълнително дело № 1031/2013 година по описа на ЧСИ Ц въз основа на изпълнителен лист издаден на 7.5.2013 година, въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за следните суми: 356.10 лв.-главница; 163.90 лв. – възнаградителна договорна лихва за периода 11.11.2011 г. до 23.03.2012 г.; сумата от 47,75 лева – мораторна лихва от 2.12.2011 година до 27.3.2013 година, ведно със законна лихва върху главницата 156.14 лв. - законна лихва върху главницата; 359 лв. - разноски поради изтекла погасителна давност.

Установява се, че съдебния изпълнител е наложил запор върху банкови сметки на длъжника в „Б.

На 27.11.2015 година е изпратено запорно съобщение за налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника до работодател „.....“ ООД, град София.

На 20.5.2016 година по изпълнителното дело е конституиран на мястото на предходния взискател – цедираният вземането кредитор „К“ ЕАД.

С Постановление от 13.7.2017 година, на основА.е чл.488, ал.1, т.8 от ГПК, ЧСИ Ц е прекратила изпълнително дело № 201380401031.

На 28.3.2019 година по молба на „К“ ЕАД пред ЧСИ П е било образувано изпълнително дело № 201980400768 въз основа на издадения срещу ищцата изпълнителен лист от 7.5.2013 година.

По новообразуваното изпълнително дело е бил наложен запор на банкови сметки на длъжника – в „Р“ ЕАД на 20.5.2019 година, като е постъпило плащане – на

С Разпореждане от 27.4.2021 година на ЧСИ П е насрочен опис за движими вещи на длъжника – за 28.6.2021 година.

От приетите като писмено доказателство преписи на изпълнителните дела не се установява за сумите по процесния изпълнителен лист да са постъпвали плащА.я в хода на изпълнителното производство. В този смисъл не се установява твърдяното от ответника да е била платена сумата от 15,26 лева на 27.5.2019 година, като не е сторено и отбелязване на гърба на изпълнителния лист за такова погасяване на сумите по него.

Горната фактическа обстановка се установява от анализа на събрА.те писмени доказателства, които съдът приема за достоверни, доколкото не са оспорени и са безпротиворечиви.

Въз основа на доказаното от фактическа страна, съдът е мотивиран да стори следните **правни изводи:**

В настоящето производство е заявен отрицателен установителен иск с квалификация чл.439, ал.1 от ГПК, с който длъжникът оспорва с иск изпълнението, като основава твърденията си на факти настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основА.е.

По същество

По предявен отрицателен установителен иск в доказателствена тежест на ответника е

да установи възникването и съществуването на оспореното от ищеца вземане.

В процесния случай предмет на предявените искове са вземА.я на ответника, признати в производство по чл.410 от ГПК. С оглед конкретно наведеното в исковата молба основА.е за недължимост на вземА.ята, спорът по делото е концентриран върху това дали след издаване на изпълнителния лист същите са били погасени по давност, поради което с изготвения доклад по делото съдът е указал на ответника, че носи тежестта да установи настъпването на факти, довели до спиране/прекъсване течението на давностния срок.

С уважаването на заявлението по чл.410 от ГПК и издаването на изпълнителен лист започва да тече давността за вземането по издадената заповед за изпълнение. В казуса тя е тази по чл. 117, ал. 2 ЗЗД и е петгодишна, като не следва да се прилага давността за периодичните плащА.я, тъй като съдът приема, че с влизането в сила на заповедта за изпълнение по чл.417 от ГПК – се следва приложението на давността предвидена законодателно в чл.117, ал.2 от ЗЗД.

По смисъла на чл.117, ал.2 от Закона за задълженията и договорите – ако вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Настоящият съдебен състав следва да посочи, че в конкретиката на казуса влязлата в сила заповед за изпълнение на парично задължение, въз основа на която е издаден изпълнителния лист, има характера на съдебно решение. Това е така, доколкото влязлата в сила заповед за изпълнение, има сила на пресъдено нещо, като проявява преклудиращо действие, доколкото признатото с влязлата в сила заповед за изпълнение вземане на кредитора не може да бъде оспорвано по исков ред въз основа на факти, които са съществували и на които длъжникът е могъл да се позове в хода на заповедното производство - било чрез възражение срещу издадената заповед за изпълнение, било чрез оспорване на разпореждането за издаване на изпълнителния лист. Съдът е категоричен, че в случай като настоящия с влизане в сила на заповедта за изпълнение е настъпил и преклудиращия ефект на силата на пресъдено нещо. В този смисъл е и Решение №6/21.01.2016 по дело №1562/2015 на ВКС, ТК, I т.о. и Определение № 956, постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК при допуснатото касационно обжалване по ч.т.д.№ 886/2010г. на I т.о.

Безспорно е, че с образуване на изпълнителното производство давността е била прекъсната – така още с образуването на изпълнителното дело през 11.9.2013 година давността по изпълнителния лист е прекъсната и не е текла. В този смисъл и е прието с Постановление №3 от 18.XI.1980 г., Пленум на ВС.

С Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че новата давност започва да тече от перимирването на изпълнителното производство. В казуса това е датата на постановлението на ЧСИ Ц – 13.7.2017 година.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. по тълк. д. № 3/2020 г., ОСГТК на ВКС погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувА. до приемането на 26.06.2015 г. на тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по Т.Д. № 2/2013 Г. ОСГТК, ВКС.

С оглед приетото тълкуване на ВКС съдът счита, че до 26.06.2015 г. в настоящия случай не е текла погасителна давност, доколкото изпълнителното дело е било образувано преди 26.06.2015 г.

Течението на погасителната давност може да бъде прекъсвано с предприемането на действия по принудително изпълнение (чл. 116, б. „в“ ЗЗД). В разглеждА.я случай с молбата за образуването на изпълнителното производство кредиторът, чийто частен правоприемник е ответникът, е поискал предприемането на изпълнителни действия, поради което давността е била прекъсната и оттогава е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност съгласно чл. 117, ал. 1 ЗЗД. Така давността е прекъсната с образуването на второто изпълнително дело – по молба на вискателя – ответник на 11.4.2019 година.

Действително, със същата молба вискателят е възложил на съдебния изпълнител осъществяването на изпълнителни действия съобразно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ. Предприемането на подобни изпълнителни действия по инициатива на съдебния изпълнител, щом по волята на кредитора са били възложени на съдебния изпълнител, би могло да прекъсне давността (в този смисъл т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 2015 г. по тълк. дело № 2 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС).

Течението на погасителната давност, както и течението на двугодишния „перемпционен“ срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, могат да бъдат прекъснати от един и същ юридически факт – ако кредиторът-вискател поиска предприемането на изпълнителни действия. Настоящият съдебен състав обаче споделя актуалната съдебна практика, според която правните последици на изтичането на всеки един от двата срока са различни.

Така изтичането на двугодишния срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК води до прекратяването на изпълнителното производство по право и до процесуалната незаконосъобразност на последващи изпълнителни действия по него.

От друга страна, изтичането на петгодишната погасителна давност води до погасяване на правото на вискателя да изпълни принудително вземането си и обуславя материалната незаконосъобразност на изпълнително производство и изпълнителни способи, които са предприети въпреки изтичането ѝ.

Ако вискателят поиска предприемането на действия по принудително изпълнение след перимирването на изпълнителното производство, но преди изтичането на погасителната давност, то погасителната давност все пак се прекъсва на основа.е чл. 116, б. „в“ ЗЗД (в този смисъл решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. дело № 1747/2020 г., IV г. о.; решение № 3 от 04.02.2022 г. на ВКС по гр. дело № 1722/2021 г., IV г. о.; в различен смисъл са цитирА.те съдебни актове в определение № 50035 от 27.02.2023 г. по гр. дело № 1836 от 2022 г. на ВКС, IV г. о., с което се предлага постановяване на тълкувателно решение).

Както вече се посочи, с оглед приетото тълкуване на ВКС съдът счита, че до 26.06.2015 г. в настоящия случай не е текла погасителна давност, доколкото изпълнителното дело е било образувано преди 26.06.2015 г.

Въпреки това настоящата искова молба е подадена на 29.7.2021 година, като към този момент не са изтекли пет години от започването на новата погасителна давност, а именно от датата на образуване на второто изпълнително дело – изпълнително дело № 201980400768 по описа на ЧСИ П до датата на исковата молба – 29.7.2021 година. Давност е текла само в периода от прекратяването на изпълнителното дело пред ЧСИ Ц до образуването на изпълнителното дело пред ЧСИ П – от 13.7.2017 година до 11.4.2019 година.

В настоящия случай ответникът носи доказателствена тежест да докаже, че давността е спирана или прекъсвана, като с оглед на ангажирА.те по делото доказателства в тази посока, настоящия състав приема, че не са изтекли пет години и вземА.ята предмет на процесния изпълнителен лист не са погасени по давност.

По разноските

При изводите на съда за неоснователност на исковата претенция на ищеца не се дължат разноски.

На ответника следва се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300,00 лева.

Мотивиран от горното и на основа.е чл.439, ал.1 от ГПК и на основа.е чл.78, ал.1 и ал.3, и ал.8 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **неоснователен** предявения отрицателен установителен иск с правно основА.е чл.439, ал.1 от ГПК от А. М. Я., (бивша фамилия М), ЕГН *****, чрез П. Т., вписан в АК - Пловдив, със съдебен адрес - гр.С“ против „К с който се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено в правоотношенията между стрА.те, че А. М. Я., (бивша фамилия М), ЕГН ***** не дължи на „К“ ЕАД, ЕИК, седалище и адрес на управление: гр. София; Район р-н Люлин; бул.“П“ № 21, Бизнес център Л, в качеството на частен правоприемник на първоначалния вискател „Б“ ЕАД, следните суми: 1.356.10 лв.-главница; 163.90 лв. - договорна лихва за периода 11.11.2011 г. до 23.03.2012 г.; 156 .14 лв. - законна лихва върху главницата; 359 лв. – разноси, поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА А. М. Я., (бивша фамилия М), ЕГН *****, със съдебен адрес - гр.София, бул. „Ц“ № 9 да заплати на „Ксторените разноси за юрисконсултско възнаграждение по гр.дело № 44749/2021 година по описа на Софийски районен съд в размер на 300,00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд – в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те.

Съдия при Софийски районен съд: _____